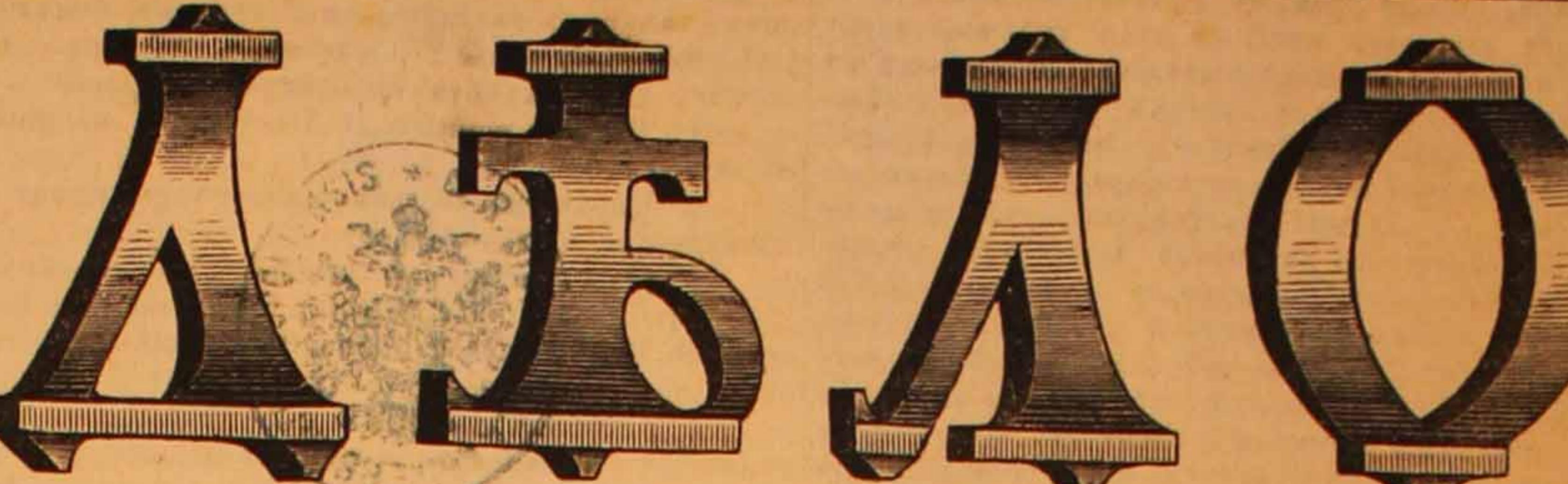

Виходить в Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
край рускихъ святъ) о 4-блій год. попол. Литер. додатокъ
"Бібліотека наїзнику. пев'отей" виходить по 2 печат. ар-
кушъ кождого 15-го и послѣднаго дня каждого мѣсяця.
Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улицы
Галицкой.
Всі листы, посылки и рекламица належить пересылати
підъ адресою: редакція и адміністрація "Діло" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не возвращаются только на попереднє вісторе-
жень.
По однію чило стонть 12 кр. а. в.
Оголошення приймаються по цінѣ 6 кр. а. в. бѣ однок-
грочки печаткою.
Рекламица неопечатаній вольний бѣ порта.
Предплату належить пересылати франко (найлучше
поштовымъ переказомъ) до: Адміністрація часописи "Діло"
ч. Галицка, Ч. 44.

Привітань сойму.

Для доконченья перерваной торбъ сесии соймовои и заразомъ для отбытия рѣвночасно другой сесіи за рѣкъ бѣжучій вѣбрався вчера соймъ краевый и разпочавъ свою работу. На повитавье тои нѣбы новои а нѣбы старои се-сіи три львовскіи „незалежніи“ дневники: „Га-гета Narodowa“, „Dziennik polski“ и „Kurjeg Lwowski“, выступили съ витающими статіями, разумѣвся, когда въ отмѣнномъ дусѣ. И пе-вно, аже-жъ у насъ автономія, а автономія въ публицистицѣ значитъ — *quot capita, tot sensus.* Для чого-жъ бы й мы не мали отъ себе докинути хочь одну квѣточку до того цвѣт-ника и не повитати ново вѣбраного сойму такъ, якъ водится мѣжъ ченными людьми? Звѣстна рѣчь, предкладати ему свои катего-ричніи домаганія и свои ріа desideria мы не бу-демо, бо въ горы знаємо, що се на нѣ на що не вдастся. Такъ само не думаємо ровводити жалѣвъ на те, що було, бо й се вѣчого не по-може. А найлѣпше буде, коли мы, простій хлопы, подивимось, якъ то паны-бгасіа витають пановъ, и отъ нихъ поучимось ченности та европейскихъ маньеръ. Адже-жъ не отъ нынѣ они апостолують мѣжъ вами те европейство, не отъ нынѣ въ имени „суwilizaou“ уважаютъ насъ обовязанными подлягати, коритись, слу-жати и платити, — не отъ нынѣ высмѣваютъ ваше простацтво и хлопство. А ну, стрѣбуймо чого небудь навчитись бѣзъ нихъ, бо доси — Богомъ а правдою кажу ча — таки дуже можемо мы отъ нихъ училися.

Зачищъмъ отъ тыхъ, що хвалятся найвыс-
шою „огладою“ — отъ пановъ, графовъ та-
кел-вотарівъ и ихъ органу „Dziennika pol-
kого“. Мой Боже, що за оглада, що за че-
мостъ! „Беручи перо въ руку для отвореня
рубрики „справъ соймовыхъ“ — говорится въ
л. 204 того вельможного органу — мусимо
привнатися, що се для насть сполучене съ чу-
тьемъ надзвычайного вдоволеня. И котрый же
читатель не годится съ нами въ основѣ рѣчи,
коли скажемо, що помимо такъ численныхъ
недостачъ и недокладностей въ нашомъ житю
політичномъ, въ конституційной монархії,
котрои поважну складову часть творимо,
коимъ нашъ есть інституцію най-
важливою, яку только маємо. Досконало-
сти мало на свѣтѣ; смѣшно було-бъ твердити,
по еоймови нашему не маємо нѣякого закинути.

Не бувъ-бы інституцію людскою, коли-бъ і
було за що його критикувати, а впрочѣмъ д
мав бути поступъ, тамъ бевъ критики обойтис
не можна. Але будь що будь въ теперѣшн旤м
складѣ, въ виду доконаної минувшого рок
„реформы сторонництвъ“, въ виду хочь и не
численныхъ, а все таки гдныхъ занотован
плодовъ уставодавчої працї, соймъ нашъ н
якимъ способомъ не заслугув на такъ остр
критику, яку стрѣчавмо въ декотрихъ пис
махъ краєвыхъ. Соймъ, яко выразъ нашо
краєвої автономії, есть такожъ одинокою по
стїйною точкою, на котрой край може оперти
ся, коли только ему треба опоры и помоч
супротивъ поглядівъ „сферъ пануючихъ“
часто суперечнихъ съ интересами краєвими.

Чи бачите, що то называється говорить компліменты! Соймъ въ теперѣшнѣмъ складѣ то мы, паны, графы и екесъ-нотаріѣ; „реформа сторонництвъ“, се утвержденье и скрѣпленъ тої таємної організації, о котрой такъ гарн говоривъ гр. Дѣдушицкій до своихъ чотырехъ (бо только ихъ, пожалься Боже, въїхалось!) выборцївъ въ Станиславовъ, — а хочь зробити доси „мы“ нѣчого такого й не зробили то все таки дещо „гôдного занотованя“ прі Божій помочи й довершили. Звѣстна рѣчъ найгôднѣйше занотованя есть и буде те, що „мы“ побѣдили, що остаточно взяли верхъ въ краю, що вытиснули въ сойму „porów, chłopów i Rusinów“; — гôдне занотованя есть и течого „мы“ не доконали, якъ отъ зреализованье памятного проекту п. Вротновскаго о подтбираню громадскихъ касъ пожичковыхъ, або зреализованье ще цѣкавѣйшого проекту уставы о слугахъ и наемникахъ. А хиба-жъ не гôдною занотованя есть и та доконана преславна реформа уставы громадской, що каже вибирати функціонарѣвъ громадскихъ и повѣтовыхъ нашѣсть лѣть, замѣсть на три, якъ доси бувало? Адже-жъ вибрани пôдъ егидою тої реформы новї „нашї“ ради повѣтовї запевнятъ намъ зновъ на довгій часъ побѣду. Скажѣть-же, хиба-жъ нема за що говорити самимъ собѣ компліменты и подносити „нашъ“ соймъ якотвръ найкрасшій вѣхъ нашихъ творовъ, найближшій правдивої досконалости?

Та ба, однои ще рѣчи хибує вму до повнои досконалости, — и о той рѣчи, якъ-бы доповняючи слейни слова органу паньского, говорить органъ либерально-умѣрено-поступовый. „Kurjer Lwowski“. Нашъ соймъ, такій

гарный и милый, хорув на хроничну недугу — несанкціонованье его ухвалъ и вкиданье до коша его революцій въ сферахъ пануючихъ. Яка есть причина тои дивной недуги, на которую въ такой мѣрѣ не хорув анѣ одинъ іншій соймъ якого-небудь краю коронного, — о тѣмъ „Kigjeg Lwowski“ не говорить анѣ словечка, хочь се безперечно рѣчь дуже и дуже цѣкава. О колько сягаютъ наші власні досвѣды и згадки, намъ здавсь, що мѣжъ не доставши ми санкціи цѣсарскои ухвалами велика часть не достала си задля суперечности съ основными законами конституційными, а друга часть задля конфузнои и неясной стилизаціи, а ще иниша часть задля мотивовъ политично-сепаратистично-польскихъ, подсуванныхъ въ уставы

тистично-польскихъ, подсуваныхъ въ уставы
экономичній та просвѣтній. Отъ цѣкава-бъ то
рѣчь була, якъ-бы якій статистикъ краевый
занявся зоставленьемъ въ одну цѣлость усѣхъ
тихъ иромаховъ праводавчои мудrosti нашого
шляхетного сойму! „Kigjeg Lwowski“ очевидно
на те не дуже цѣкавый, бо цѣкавость въ тор-
жественнѣй хвили повитаня есть неумѣстною
и неченою; онъ шукав только способу, якъ-
бы можна ухваламъ сойму, будь они якіи будь,
запевнити санкцію. На те онъ вынайшовъ зо-
всѣмъ неохибне и echt демократичне средство:
засягати все и у всѣмъ рады и порады ц. к.
комисаря правительеннаго, который повиненъ
знати напередъ, чи така або инша устава дѣ-
стане санкцію, и, розумѣясь, поступати пдсля
его рады и скавбокъ „ze scisloscią pedantyczną“.
Ну, що-жъ, — а може лѣпше було-бъ на плечѣ
ц. к. комисарѣвъ звалити и всю невдячну ро-
боту праводавчу, „да сбудется писанное“:

Naród z nami, my z narodem,
A starosta zawsze przodem !

А старостаawsze приоделъ

Отъ та^{къ} витасъ вельможне панство „умѣреный демократиаъ“.

мократизмъ „неумѣреный“, демократизмъ съ
норнымъ поднебѣньемъ и съ пѣною на устахъ,
демократизмъ аргументуючій грязею и пясту-
комъ, въ родѣ н. пр. аргументу противъ
„Neue fr. Presse“, разбираючои мову п. Дѣду-
шицкого въ спосѣбъ подобный, якъ мы се учи-
или въ попереднѣмъ н-рѣ, за шо въ отповѣдь
G. Nag.⁴ пописалася знаменитою Фразою:
Ale co to rotože gzi sas rsi wsciekle-
ni argumentam! — одnymъ словомъ, якъ
итавъ новый соймъ „wsciekly“ демократизмъ
Gazet-ы Narodow-ои“. Посля еи думки „въ

найшла въ Польши сердечне принятье у лю-
дей, которыхъ нѣколи она не уважала чужими: въ-разу она осѣла въ єзуитской колегіи
въ Калиши, а опосля проживала въ маєткахъ,
належавшихъ до колегіи познаньскои. И вдѣй-
стнилося — замѣ чаютъ еи біографы — се, що
тая Анна-пророкиня давно прочувала и неразъ
высказувала въ Острозѣ отцамъ Єзуитамъ,
обсыпаючи ихъ щедрыми ласками: „Буде часъ,
коли я прїду въ убожество и у васъ, мои
отцы, буду просити хлѣба и притулку“. „Впро-
чѣмъ, — кажутъ они дальше, — не такъ въ
потребы, якъ въ особливои свои милости
ясновельможна княжна благоволила жити въ
домѣ слугъ своихъ и ѿсти ихъ хлѣбъ, — бо
она и въ той часъ за учинену ѿй прислугу
больше вробила намъ щедрыхъ жертвъ, нѣжъ
колько коштувало удержанье еи паньского

двора".
Дѣйстно, о Ане-Лойзѣ нѣкъ не могли Езуиты скавати, що она ъла ихъ хлѣбъ, — бо въ той самай часъ она зробила въ ихъ користь нову жерту, таку щедру, що чи не перевысшала она всѣ попередушї дарунки. Довѣдавши сѧ о повторн旤мъ розворѣ острожской колегіи и утративши надѣю, щобъ она могла бути въ близкй будущинѣ отновлена, Анна-Лойза намѣрила отбудувати въ розвалинѣ другу езуитску колегію, такожъ зруйновану Ко-заками, а то въ мѣстѣ Ярославѣ, въ своїй материнськїй части, котрою она мала права розпоряджати якъ своєю личною, а не родовою власностею. Въ томъ вмислѣ она уложила 1653 року фундаційну запись, незабавомъ внесла ви въ познанськї земскї книги, записавши на власнѣсть будущої колегіи поблизькї

о Ярослава маєтки на вѣчній часы.

Предплаты на „Дѣло“ для Ассоції:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 12 вр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.	
на полъ року . . . 6 вр. на полъ року . . . 6 рубл.	
на четверть року . . . 3 вр. на четверть рок. . . 3 рубл.	
съ дод. „Библіотеки“:	съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рокъ . . . 16 вр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.	
на полъ року . . . 8 вр. на полъ року . . . 8 рубл.	
на четверть року . . . 4 вр. на четверть рок. . . 4 рубл.	
на санкт-петербургъ:	на санкт-петербургъ:
на цѣлый рокъ . . . вр. 6— на цѣлый рокъ . . . 6 рубл.	
на полъ року . . . вр. 3·50 на полъ року . . . 2 рубл.	
на четверть року . . . вр. 1·25	
Для Возвращенія, отрубли Россіи:	
на цѣлый рокъ 15 вр.	
на полъ року 7·50 вр.	
на четверть року 3·75 вр.	
съ дод. „Библіотеки“:	на санкт-петербургъ:
на цѣлый рокъ . . . 19 вр. на цѣлый рокъ . . . 6 вр.	

20 quills per . . . 10 sp. 20 quills per . . . 5 sp

Анна Алойза, княжна Острожска. *Написавъ Орестъ Левицкій.*

Написав Орестъ Левицкій

(Дальше.)

Такъ проминуло ще 12 лѣтъ. Анна-Алой-
за хотъ не була ще стара (мала тогды подъ
50 лѣтъ), а выглядала справдѣ якъ старуха,
часто недугувала и разъ-на-разъ готовилася на
смерть. Каждый день отправляла окрему ли-
танию на те, щобы Богъ пославъ йи добру
смерть, а каждый свой недугъ уважала вже
смертельнымъ. Йи здавалося, що она вже до-
конца довершила свое призначенье на земли,
зпомнѣ дозрѣла у всѣхъ честнотахъ, и заба-
жала поднятися ще лишь на одинъ, послѣд-
ній подвигъ: звилїти святій мѣспя, а опосля

Въ 1648 роцѣ на Українѣ вибухъ бунтъ Хмельницкого и быстро охопивъ всѣ полу-денно-рускій землѣ. Зъ Волынѣ якъ и зъ дру-гихъ сторонъ почали загаломъ утѣкати въ Польшу ксендзы, паны и жиды, що справе-дливо боялисв попасти въ руки збунтованого народа. Острожскій Єзуиты, якъ здаєсь, нале-жали до тыхъ першихъ, що „накивали Коза-камъ вятами“. Анна-Алойза такожъ мусѣла лішити на Божу волю свои богатства и пу-ститися въ далеку дорогу. А по пятахъ ви-вали Козаки до Острога, вырѣзали тутъ до 400 жидовъ и католиковъ и дымомъ пустили до неба недобудовану ще въ той часъ колегію Єзуїтів.

ница, въ границѣ Польши, то — якъ кажутъ Єзуиты — Мала и Велика Польша съ диво-вижею глядѣли на великий и пышный поѣздъ одноки руской панѣ: такъ богато було въ си таборѣ карить, повововъ, ридвановъ и воевовъ, запряженыхъ въ четыри и шѣсть коней и на-лаштованыхъ всякими богатствами. Вся мно-гочисленна двбрня була съ свою павею, го-това дѣлти съ нею невзгодины выгнаня, — а мѣжъ найдорожшими скарбами своими она везла съ собою домовину своего мужа, Ходке-вича, справедливо боячися, щобы Козаки не наругалися надъ мощами славного лица. Мощъ ти она похоронила въ краковскомъ ко-стелѣ Єзуитовъ дочасно, надѣючись назадъ пе-ренести ихъ въ Острогъ по „успокоеню бѣ-чины“.

Коли въ серпню 1649 р. бувъ заключе-ный съ Козаками миръ въ Зборовѣ, многій думали, що заразъ повинна наступити доба-такъ бажаного „успокоеня“, и почали верта-тися до полишеныхъ маєтковъ на Українѣ. Мѣжъ іншими шляхетными выгнанниками вернула и Анна-Алойза до свого Острога, о-плакала слѣды козацкого разору и заразъ же взялася направляти то, що можна було напра-вити. Але не минувъ и рдкъ, а вѣна съ Ко-заками поновилася — и нещастна внучка кня-зя Константина Острожского мусѣла вновъ чимъ скорше покидати — симъ разомъ уже на завсѣгды — свои гроды и замки, свои об-ширній маєтности и незлѣчимій богатства и утѣкати въ чужу землю, блукати по чужихъ углахъ. А козацкій вагонъ зновъ навѣдались до Острога и зновъ у друге пустили дымомъ все, що нагадувало тутъ о католицтвѣ и Єзу-

практический разумъ, дѣлали о одно: щобъ утвердити въ сеймъ свои позиціи. И утвердили, именно при помочи „wsieckich demokratow“ въ родѣ „Gaz. Nar.“. На новый звортъ въ дѣлахъ краевыхъ тѣ людѣ дивились якъ извѣстне сътворѣніе на новій ворота, брались латати и краяни на зодѣ бураковъ, дѣлаючи только о одно — о свой власный классовый интересъ. И вышло то, что конечно мусѣло выйти въ такои роботы: безпринципиѣсть въ явной, а ко-теринѣсть и каствоѣсть въ таємной, закулисовой роботѣ. Засѣданія сеймовъ стратили всякой интересъ, стались пустую формальностью, бо-жъ властиво дѣла рѣшаются не ту, а въ таємныхъ конвенакляхъ. Дѣла краевѣй вѣшили въ ясной публичной дороги на дорогу концеп-раціи одной версты противъ другихъ, однои народности противъ другого.

Чи есть у вѣсъ лѣкъ на ту недугу, панове демократы польскѣ?

Отецъ пытавъ нехай буде напімъ пови-таньемъ, которымъ мы стрѣчамо нову сесію сеймову. Совѣтъ наша каже намъ, что помимо рѣзака формы оно въ консеквенціяхъ своихъ, до которыхъ каждому чайже легко додуматись, есть болѣше на порѣ и болѣше лояльне въ виду интересовъ краевыхъ, нѣкъ масненскѣ або й въ верха пріперченѣи а внутрѣшно пу-стѣ повитана нашихъ польскихъ товаришѣвъ.

Сеймъ краевый.

1. Засѣданіе зъ дня 2. вересня 1884.

По богослуженіяхъ въ Успенской церкви и лат. катедрѣ розпочалося, якъ мы се вже доносили, якъ разъ о 12 год. въ полудне первое за-сѣданіе сего сгорочного сесіи сеймової. Якъ бы на доказъ сего, что сесія ся есть лиши продовженіемъ торбочна, всѣ послы а павѣтъ намѣтили и мар-шалокъ краевыя явились въ звѣчайныхъ строяхъ. Богато пословъ ще не явилось и богато дѣстало колькодневу отпустку, такъ що саля сеймова не зовѣти була заповѣна. Всеже таки явилосѧ до-статочное число, такъ що маршалокъ мѣгъ засѣ-даніе открыти. Межи послами добачили мы та-коѣ и дра Игн. Каминскаго зъ Станиславова, который торбочной сесіи зовѣмъ не появлявся. Зъ рускихъ пословъ явилосѧ лишь пять, о которыхъ мы вже доносили.

Засѣданіе открыть маршалокъ безъ всякои торжественной промовы повѣдомленіемъ о даль-шомъ продовженію сесіи послы цѣсарскаго розпо-рядженія зъ дня 20 серпня, а оттакъ звернути заразъ бесѣду на нещастіе, якъ черезъ повѣнь упало на нашъ край. Маршалокъ заявилъ, що по-вѣнь зализа 372.000 морговъ землѣ, засыпала штуромъ або забрала 11.600 морговъ, зруйнувала 3.459 будынковъ гospodarskikhъ, знищила 94.900 господарствъ и наробыла въ загалѣ школы на 13½ миллиона. Супротивъ такого дѣла, казавъ маршалокъ, регуляція рѣкъ стае на порядку дневнѣмъ яко найважнѣйша справа и она буде переведена на найблизшѣй новой сесії сейму, ко-тра безпосредно по сѣй наступить. Згадуючи про повѣнь, пригадавъ маршалокъ на щедру по-мочь цѣсарску и фонду державнаго, а палата три-кратнымъ окликомъ: Най же! заявила вѣчностъ монархѣ. — Онѣмѣла заявивъ маршалокъ, що де-якъ послы задали важныхъ причинъ не прибули на сеймъ, а другимъ зновъ давъ отпустку и такъ осмѣдаеву отпустку получили послы: Т. Рома-новичъ, Ст. Мадейскій, Рацапортъ и Ив. Стад-ницкій; давшу отпустку (14 днѣвъ) получили послы: Волод. Волянскій, Василевскій, Г. Во-дзицкій, Едв. Санджайовичъ и Ст. Тарновскій.

Оттакъ оттавъ секретарь Ст. Бадени, съдѣдуючи прошена, якъ надѣйши до сейму: Ив.

— додаютъ они — далеко болѣше було та-кихъ, що и по смерти признавали єи честноты.

Анна-Алойза лишила дуже подробне за-вѣщанье, уложене ще 1651 р., а опселя колька разѣвъ доповнене. Той цѣкавый документъ не-звѣчайно живо рисує передъ нами духовъ образъ его авторки, всѣ задушевнѣ єи помыслы и симпатіи, передсмertні думки, турботы и обавы. Завѣщанье Анны-Алойзы зачинається звѣчайно сповѣдею, що належитъ до като-лицкои церкви, и молитвою до Бога о милосердіи и глядѣ на єи грѣхи, а потому слѣ-дує ровпорядокъ дотычно похорону.

„Я прошу, — завѣщала она, — щобъ мое грѣшне тѣло було вложено въ костель от-цѣвъ Базуитовъ въ Острозѣ. Тамъ я, вкупъ ѿ мужемъ моимъ, хочу дожидати послѣдніи трубы воскресеніи мертвихъ. Я прошу, щобъ мене поховали безъ нѣякої пышности, которая не личить живѣ, живучий сиротою и майже за-живиа умерши. Я смироно прошу, щобъ мене несли въ костель отцы Базуиты своими руками... Я увѣренна, що превелебніи отцы Базуиты будуть такій добрій, що всѣ они, колько можна буде ихъ вѣбрать въ швидкому часѣ, вѣйтутся, щобъ подати помочь душі моїй... О се я ихъ уніжено прошу“. Другихъ мона-ховъ, кроме Базуитовъ, она каже просити на свїй похоронѣ, и вкладає обовязокъ на слугъ особливо дѣти, щобъ отцы Базуиты, который будуть при єи тѣлѣ, мали „всїкъ выгоды“, а на дорожнѣ выдатки для приїжжихъ Базуитовъ польскихъ призначає суму 3000 золо-тыхъ польскихъ и наказує ровѣдливі мѣжъ

Гузара, писаря гром. зъ Бучача прошенье о за-помогу для єови жењи въ цѣлї укоченія курсу положожнаго; прошенье выдѣлова поѣтвовъхъ въ Ярославѣ, Ланцутѣ и Бродахъ о знесеніи хайде-ровъ; громады Теребовлї о удѣленье безпроцен-тової пожички на будову касарень, и колька ще другихъ. — Дальше оттавъ секретарь внесеніе кр. Козбродскаго въ справѣ асекуризованіи школьнѣ будынковъ. Внесеніе се звучить: 1) Всѣ будынки школъ народныхъ и помѣщена для учите-льствъ мають бути неперерывно ѡтъ огню асекуризованіи; 2) Кошти сего забезпеченія належать до коштівъ удержанія будынковъ, наведеныхъ висше, и до нихъ Ѹносится конкуренція школьнѣ на-града становитъ першій фондъ ѡтбудована, а лишь непокрыта симъ фондомъ решта коштівъ має отагатись зъ жерель наведеныхъ въ законѣ о конкуренції школьнѣ.

Увольнила палата ѡтъ дальнѣшаго читанія и марша-локъ замкнула засѣданіе о 2 год. по полудви.

Слѣдующе засѣданіе отбудется въ четверг. На порядку дневнѣмъ будуть слѣдуючіи справы: 1) Выборъ комисіи зъ 15 членовъ въ спра-вѣ повенія. 2) Справозданье комисіи конкуренційной о конкуренції церковнѣй. 3) Справозданье зъ выборовъ посольскихъ. 4) Справозданье комисіи правничої о вне-сенію п. Меруновича въ справѣ закладанія карныхъ осель рѣльничихъ. 5) Справозданье комисіи бюджетової о вне-сенію пос. Хржановскаго въ справѣ побору и роз-рахованіи податківъ и додатківъ индемнізацій-ныхъ и краевыхъ.

Певне средство противъ пожаровъ.

По поводу такъ численныхъ пожаровъ, звертаючи увагу, що можна имъ легко зарадити, позаякъ я, трудачись вже болѣше якъ ѡтъ трій-цити лѣтъ надѣ въробами въ цѣлї забезпеченія будынковъ ѡтъ пожаровъ, выдумавъ огнетреваліи плыты зъ соломы и шувару до гашенія пожаровъ и безпечнѣ ѡтъ огню покривы даховъ, котрій під чась промыслововъ вистави въ Львовѣ ѹри по-переведеныхъ пробахъ яко великої ваги для за-галу призначал. Коли піднѣшне ѡтвѣтъ краевыї приоручивъ менѣ прислати описи и риунки тихъ въробовъ на руки п. Гохбергера, директора будовництва и п. Захарьевича, проф. політехники, щобъ на случаї користної оцѣнки зробити сими матеріалами огнезу пробу и на сїй підставѣ комісія горочного сойму признала ихъ добрими, то въходить зъ сего, що підъ взглядомъ пожитку сихъ въробовъ нема жадного сумніву. Щобъ однакожъ мѣгъ зъ нихъ користати загаль, треба его съ ними познакомити и дати єму зуслайность переконава-ти о певныхъ наслѣдкахъ ихъ дѣланія. Для того заявляю, що огнетреваліи стрѣхи въ выполнанію и коштахъ мало що рѣжнія ѡтъ звѣчайнихъ. Го-ловна рѣчъ лежить лишь въ отнесенію соломы и легкимъ половокъ минеральнаго такъ приспособленіи, що єи дощъ не сподокавъ. Въ ѡтповѣдніи способѣ въроблюваніи и апРЕтованіи плыты, яко сурогат сикавокъ, мають ще ту добрідѣсть, що кождый може ихъ самъ собї приспособити, а ма-ючи колька метрівъ такихъ плытъ въ запасѣ підъ рукою и не потребуючи води, може ними всюди и въ першої хвилі безъ чужої помочи пожаръ угасити. При такъ легко запалюючихся матеріалахъ, якими наша дахи покриви, есть се велікої ваги, найбльшої же ваги есть то, що при сїмъ новомъ способѣ гашенія, пожаръ ѡтъ найг҃ор-шомъ разъ можна обмежити лишь на одній будын-ку, ба заслонючи аби покриваючи приготовлеными плытами сусѣдній дахъ и другій запалюючихся матеріалы, огневи не дасмо ширитися и для того певно и скоро можемъ єго пригасити. Коли отже въробъ такій огнетреваліи плыти були однакожъ и кождому приступнимъ средствомъ до гашенія по-жаровъ, заявляю, що закимъ де яка фабрика та-кихъ плытъ установиться, я охотно займуся на-укою ихъ въробу и апРЕтури, наколибъ лишь чи се статися черезъ священиківъ, яко найблизшихъ опікунівъ народу. Наколибъ отже хто зъ ду-ховныхъ хотѣвъ поперти мене въ місце єи-ци-ропомъ, що лежить въ интересѣ повѣреного имъ народу и въ ихъ власнѣмъ, то прошу ихъ о се усердно и заручаю, що тѣ безъустанні пожары, а съ ними і бѣднота краю въ недалекомъ часѣ съ певностю устанутъ.

Кипріянъ Цильпановскій
въ Перемышлі, рынокъ ч. 59.

ПЕРЕГЛДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Сего річній маневр). По поводу уваженія сего річній маневрѣ войсковихъ поло. Бруцъ выдаває цѣсарь другче писмо до командиціи корпуса ген. Бауера, въ котрому въобразивши уваженіе за належите въобразивши війска и надає ген. Бауера ордеръ жаліївши въборахъ до Арада на войсковій військъ. Маневръ призначава цѣсарь до Арада въ війській військъ численными депутатіями, котрій маневръ пра-депутація гр. кат. духовенства підъ проводомъ епископа Павела, до котрого вѣзъвалась підѣлъ єї вѣроности и сподѣваюся, що такъ ви сама, якъ і вѣрій, удержувайши на той дорозѣ Вацьшикъ пра-ингересѣ труну, ваші вѣри и цѣлого краю. — Зъ Араду удається цѣсарь на маневръ кавалеріи до Ангернъ, а дні 6 вересня до Шенбурга, щобъ повітати сербскаго короля Милана, котрый съ вір-реонса буде присутній маневрамъ коло Ангернъ. (Спільній делегації). Зъ Вѣдна пишуть, що спільній делегації ѡтповѣдно теперішнімъ днімъ, рѣшено однакожъ не може бути означити доперва після того, якъ розпочнutoя насту-вугорськимъ соймомъ.

(Открытые арльбергскіи желѣзниці). Речь днізниці назначено вже рѣшено на день 20 н. с. ревозити дні 6 н. с. вересня. — Вчера побѣзъ министръ бар. Піно въ товариствѣ урядниківъ технічного ѡтвѣтъ на письмо інспекції генеральномъ діївъ будовъ австрійскихъ желѣзницъ держави а ѡтданьемъ желѣзницѣ до прилюдного ужиту докладомъ оглянути цѣлу линію.

(Нѣмецко-австрійске стороныцтво юридичніе) позыкуютъ ѿ кождымъ майже днемъ бѣльїи прихильниковъ и членовъ. Въ исторії розвити симпатичної партії политичної замѣтне се, що принципами политичніми, въписаными на такій личивою іменно въ нѣмецкій громадѣ Ги-шила громадно присутнію до нѣмецко-австрійской партії економічної, въ котрому утворено видній піддларизуються цѣлї громади. — Фактъ нервассеръ въ Чехахъ, котрой реprезентація рѣ-ской партії економічної, въ котрому утворено видній піддларизуються цѣлї громади. Репрезентанти зъ складу нѣмецко-австрійской сторонацтво на-піддларизуються ѿ собою. Передъ розх-одомъ устяни овіло національне стороництво компететь зъ 11 членовъ для выборочного га-тингу. — По закритю послѣднаго засѣданія ѡтвѣтъ ков-ференція, на котрой бандъ и стороництво напо-нальне розпрошуваються ѿ собою. Передъ розх-одомъ устяни овіло національне стороництво компететь зъ 11 членовъ для выборочного га-тингу. — По закритю послѣднаго засѣданія ѡтвѣтъ ков-ференція, на котрой бандъ и стороництво напо-нальне розпрошуваються ѿ собою. Передъ розх-одомъ устяни овіло національне стороництво компететь зъ 11 членовъ для выборочного га-тингу. — По закритю послѣднаго засѣданія ѡтвѣтъ ков-ференція, на котрой бандъ и стороництво напо-нальне розпрошуваються ѿ собою. Передъ розх-одомъ устяни овіло національне стороництво компететь зъ 11 членовъ для выборочного га-тингу.

(Соймъ хорватскій) закрито дні 31 н. с. серпня ѡтвѣтъ королівскаго реєстри. Позаякъ мандатъ сего сойму гасне ѿ концѣмъ вересня, то новій выбори ѡтбудутся 13 вересня въ мѣстахъ, а 15 вересня въ округахъ сельськихъ. — По закритю послѣднаго засѣданія ѡтвѣтъ ков-ференція, на котрой бандъ и стороництво напо-нальне розпрошуваються ѿ собою. Передъ розх-одомъ устяни овіло національне стороництво компететь зъ 11 членовъ для выборочного га-тингу. — По закритю послѣднаго засѣданія ѡтвѣтъ ков-ференція, на котрой бандъ и стороництво напо-нальне розпрошуваються ѿ собою. Передъ розх-одомъ устяни овіло національне стороництво компететь зъ 11 членовъ для выборочного га-тингу. — По закритю послѣднаго засѣданія ѡтвѣтъ ков-ференція, на котрой бандъ и стороництво напо-нальне розпрошуваються ѿ собою. Передъ розх-одомъ устяни овіло національне стороництво компететь зъ 11 членовъ для выборочного га-тингу.

ЗАГРАНИЦЯ.

Ще о звѣздѣ цѣсаревѣ. Зъ офіціозно-го жерела вѣденьскаго розбѣжалась будто-бы вже певна вѣсть, що звѣздѣ австрійского цѣсаря ѿ царемъ Александромъ III наступитъ може 14 а 16 с. м. Звѣздѣ наступитъ імовѣро въ Скірнівичахъ, по крайній мѣрѣ така удержаніе го-лоска. Съ цѣсаремъ австрійскимъ приїде такожъ до Скірнівичъ и австрійскій министръ дѣлъ за-граничніхъ, гр. Кальвоки. Що до звѣзды зъ цѣсаремъ нѣмецкимъ, то вѣсти знова приїдуть засѣдати ѿ звѣчайнихъ наслѣдникахъ, яко нѣмецкій громадѣ Ги-шила зъ скрайної лѣвїцѣ. Замѣтне ту се, що Ги-шила громадно присутнію до нѣмецко-австрійской партії економічної, въ котрому утворено видній піддларизуються цѣлї громади. Замѣтне ту се, що нѣмецкій громадѣ Ги-шила громадно присутнію до нѣмецко-австрійской партії економічної, въ котрому утворено видній піддларизуються цѣлї громади.

Россія. Сензаційну вѣдомостъ рознесли газеты зъ 1 с. м. Въ ночі на 30 серпня хотѣли именно революціонери въ Варшавѣ освободити уважненіхъ недавно своїхъ товарищъ Бардовскаго, Новака, Яновича и др. Всѣ они замкнели сидли до теперъ въ варшавській крѣпости. Згаданій отже почти въсімъ въломъ революці

и посторонківъ. Коли вже все усоконмою, начальникъ визніць приказавъ зробити ревізію въ поодинокихъ келяхъ. Майже всі увазнії не спали, хочъ се було вже пізно въ ночі, були поставлені, котрій въ Варшавѣ — якъ понятно — висловивъ не мале занепокоєннє, заборонено перевозити черезъ крѣпость а константинівській ворота крѣпости будуть отъ теперъ на ночі замыкатися въ строго отерегчися. Вѣтъ сю треба брати однакожъ зъ великою остережностю; принесъ си відомій "Tagblatt", котрій, якъ звѣстно, дуже високу сенсаційну вѣдомості всѣляєтъ. Сю вѣтъ знаходимо однакожъ и въ "Politik", якъ зде, отъ спеціального ем кореспонденції. Петербургскій кореспондентъ доносить о нѣмъ змѣнахъ въ министерствѣ російскому. На мѣсце министра просвѣти Деліанова має бути іменованій Побѣдонощевъ, прокуроръ ов. синода, въ мѣсце министра вѣйни Банновскаго має бути замінити варшавскій ген.-губернаторъ Гурко. Въ такому случаю ген. губернаторъ въ Варшавѣ дозволить бути дотепершній ген.-губернаторъ одескій Розінъ. Гурко виїхавъ сими дніми до Брест-Литовскаго.

Нѣмеччина. Правительство нѣмечке залишило теперъ майже виключно лишь дѣломъ колонізації и треба призвати, що кн. Бисмаркъ поспішилъ дуже зручно цѣлу нѣмечку політику колонізації. Отъ не толькъ отвернувъ симъ дѣломъ гр兹не небезпекчество отъ Нѣмеччини, що проявилось було такъ въ самомъ єи внутрі въ формі чимъ разъ бльше змагаючогося невдоволення въ рукахъ соціального, але і наївть зъ наївавштійшихъ вороговъ Нѣмеччини, зъ Французівъ, зробивъ себѣ широкихъ прихильниківъ, готовыхъ може наївть въ даному случаю дѣломъ спомагати єго змагання. Одна лиши Англія незадоволена єъ сего виступленія Нѣмеччини, бо чесол загроженою въ овоихъ интересахъ; не діло отже, що англійскій газети съ великимъ розширениемъ нападають на Нѣмеччину і кн. Бисмарка, а тымъ самимъ такожъ и на Францію, при помочі котрою Нѣмеччина чимъ разъ бльше робить ущії. Французскій газети, отповідаючи англійскимъ політикамъ, беруть політику кн. Бисмарка сильно въ оборону и въслюють имъ горїкі слова правди. Такъ пише "République Française": "Позаякъ Англичане не можуть чимъ вѣдти нозгами, то подбирають въ сміхѣ докторівъ и математиківъ, що роблять тихъ експерименти. Іхъ іронія и насмѣхъ поможуть имъ однакожъ якъ разъ лишь толькъ, колько помогло имъ передъ трема недѣлями вызыванье Standard-u". Кн. Бисмаркъ беручися за колонізацію, мусѣль очевидно добре розважити всяки трудности въ средства, якими вже побороти; можна вѣдти допустити, що бѣль бувъ приготований на іншу чайну опозицію изъ сторони Великої Британії. Коли бѣль отже отважився ставити огору, то очевидно сподѣвається, що не натрапить на велике небезпекчество. На кожный случай пущичне мінѣннє въ Нѣмеччинѣ не зумієтъ его посплати свои проекти. Вже давно жадна ідея кн. Бисмарка не була принятія съ такъ великою радостю якъ ся послѣдна и кожный день приносить єму численній адреси зъ ріжихъ сторонъ краю, зъ которыхъ желають ему щастя до розпочатого бїла і завязують до вигревалости. Кн. Бисмаркъ найшовъ симъ способомъ дуже добрый прутъ до слѣдуючихъ виборовъ и оторонництво іберальне въ Нѣмеччинѣ мусить се добре розшукати. Що же таїє нашіхъ сусѣдівъ изъ замії, то найбѣльше було-бы, коли бѣ они погодились съ обставинами, которыхъ змѣнити не можуть. И дѣйсто Англичанамъ не позостає вѣдно, якъ лиши годати съ обставинами, бо змѣнъ Нѣмеччини на підставѣ трицѣсарського союза стає чимъ-разъ сильнѣйшій і кн. Бисмаркъ думає очевидно не толькъ въ Африцѣ і на піднівемъ морі становута противъ Англії, але і хоче розташити свої впливъ такожъ і въ Азії. Доказами сего новоутворене посольство въ Персії. Нѣмечке правительство зарадо олавного ориєнталіста Бругшь-паши вже давно посилюєть свою гадкою и рѣшилось остаточно сими змѣнами. Після "König. Ztg." має вибиратися отже 10-15 о. м. нове посольство до Тегерану підъ проводомъ Бравшвайга, бувшого нѣмецкого консула въ Софії. Зъразу бувъ на се мѣсце назначений членъ зъ вищихъ офіціерівъ, опосля однакожъ змѣнъ себѣ планъ. Фактомъ отже, що Нѣмеччина въ Азії хоче занять позицію, которая съ часомъ зробило Англію якъ и Россія може статись небезпечною. — Нѣмецкому цѣсареві лучилась пригода. Цѣсарь перебіджався 25 мин. м. по парку въ Бабельсбергѣ, при чимъ конь запутався въ решітій тонкій дротѣ, а цѣсарь отрививъ рівно въ сіні зъ коня, не зробивши себѣ однакожъ чимъ. Цѣсарь піднісся сь зъ землі и вже пішкомъ до палати.

Сербія. Горжество принятія румунського комісара въ Бѣлградѣ отбулося дуже свѣтло и зовсімъ заслуженою программи. Король Міліанъ іменується короля румунського властітелемъ одного ізъ цѣлого свого побуту въ Бѣлградѣ. Президентъ министрій Гарашанина. Для 31 вересня вѣдь зъїхавъ румунський король назадъ до Румунії. Зѣльзови смути не приписують великого члену. "König. Ztg." згадавъ лишь по поводу сенсації, що на балканській півостровѣ залишилися мирній і дружній відношення державъ на симъ півострові. На другій день, т. е. 1 с. м., вибрали цѣлого королевска родину ізъ дорогу до Бѣлграду. 0 21/2 год. по півдній отѣхнавъ короля Міліанъ ізъ королевою Наталією і наслѣдникомъ престола великимъ товарамъ народу. Пересть отѣхнодомъ

въдавать король проклямацію до народу, въ котрой на часъ своєї неприсутності поручивъ радъ министерства управу держави. Въ дорозѣ приключилася королевской родинѣ мала пригода. На угорской лінії межі Буда-Пештъмъ въ Вѣднемъ вигочива зъ шинъ особовий побѣздъ, котрій привезти королевску родину до Бѣлграду. Выточенье наступило въ наслѣдокъ розтягнення шини. Король Міліанъ, сильно симъ занепокоєний, пересидѣвъ цѣлу ночь на головномъ двбрѣ въ Пештѣ і не хотѣвъ удастися до готелю, а королева і наслѣдникъ престола пересидѣли въ вагонѣ. Причиною сего занепокоєння мало бути, що король дѣстивъ зъ Сербії остереженіе, що на него приготувують въ Угорщинѣ атентатъ на жељзницю. Подобне занядомлене дѣстало ізъ угорскеї министерства дѣль внутрішніхъ, котре по вѣдомилу о єїмъ заразъ пештенську поліцію і всі комітати, черезъ котрій мавъ король перевезти і зарядило отповідній средства остережності і безпечності.

НОВИНКИ.

Дирекція Народної Торговії у Львовѣ. Хотячи єъ существуючими вже крамницями, по мысли статуту тогоже товариства въ близшій отношениі вйті і на будущій якійсь проміжникъ до статистичного обсудження дальніго розвою движенія торговельныхъ мати, — просять нынѣшнімъ вѣхъ Ви. Родимцѣвъ і посѣдателѣвъ крамниць, щоби на картѣ кореспонденційнїй своею ими і прозвіще, мешканье, пос. почути і рокъ заведенія крамниць, Дирекція, улица Орменська 2, доносити хотѣли. — *Дирекція!*

— До новообіртихъ русомъ школи вишалося до д. 3 о. м. до I клаю 25 учениковъ, до II кла. 32 і до III кла. такожъ 28; до одній лиши IV клаю вишалося дуже мале число учениковъ. Причиною сего есть безперечно то, що школу єю открыто такъ пізно, що многи зъ русихъ родичвъ не могли наївть зъ єїмъ і довѣдатися. Вчера розпочалася въ той-же школѣ наука по отправѣ богослуженія рано въ Успенській церквѣ. Вчера назначено вже і учительств до трехъ клаю, а іменно пп. Іосифа Танчаковскаго, Неостера і Бандуровича. Коли-бѣ руска школа виправа досягла школї народної бодай 12 учениковъ, то могла бы бути отворена єще і четверта клаю.

— Конкурсъ "Русомъ Бесѣды" на драматичній творы продовженій до 15 л. надолиста с. р.

— Рада поїтства въ Перемышляхъ уконотувалася дnia 2 о. м. Предсѣдателемъ выбраний Иллярій Третєръ, а заступникомъ предсѣдателя адъюнктъ судовий К. Шипайлло, Русланъ. До виїду вѣдьши пп.: Калита, Славинькій, Гавзертъ, Зальєскій і Кушнѣръ.

— Планъ реставрації церкви въ Галичи, въготовленій проф. Захарьевичемъ і кошти реставрації виславъ консерваторъ археологичнихъ памятникъ гр. В. Дѣдушицкій на руки предсѣдателя комітету конкуренційного церковного въ Галичи.

— О. Северинъ Тороньскій, вице ректоръ духовної семінарії львівської, іменованій радою школиною краєвою катехитомъ для трехъ найнизшихъ класъ при рускій гімназії у Львовѣ.

— Предсѣдателемъ окружного суду въ Вережанахъ іменованій Викторъ Рамскій, советникъ суду краевого у Львовѣ.

— Управляючий сөєтъ "Народного Дому" принявъ 17 (29) серпня с. р. на безплатне помѣщеніе въ рускомъ інститутѣ дѣвочкѣ у Львовѣ слѣдуючій учениці: 1) Іванну Левицку, сироту по народному учительству, скончившу III кла. женевської семінарії учительської; 2) Олену Кульчицку, сироту по св. Василія у Львовѣ; 3) Марію Флюсовичъ, сироту по св. священику, скончившу VI кла. тамже і 4) Наталію Михалевичъ, сироту по св. священику скончившу IV кла. нар. школы въ Косовѣ.

— Ученини латинського обряда въ рускій гімназії. Краєва рада школи згодно от латинською консисторію розпорядила, щоби ученики лат. обряда въ рускій гімназії, которыхъ число есть дуже мале и не виносить въ одній класѣ бльше якъ 1, 2 або 3 ученики, училися, виївши IV класу по св. св. Василія у Львовѣ; 3) Марію Флюсовичъ, сироту по св. священику, скончившу VI кла. тамже і 4) Наталію Михалевичъ, сироту по св. священику скончившу IV кла. нар. школы въ Косовѣ.

— Ученини латинського обряда въ рускій гімназії. Краєва рада школи згодно от латинською консисторію розпорядила, щоби ученики лат. обряда въ рускій гімназії, которыхъ число есть дуже мале и не виносить въ одній класѣ бльше якъ 1, 2 або 3 ученики, училися, виївши IV класу по св. св. Василія у Львовѣ; 3) Марію Флюсовичъ, сироту по св. священику, скончившу VI кла.

— Площа "Castrum", лежачу передъ "Народнимъ Домомъ", котру симъ ухвалою зъ дня 2 жовтня 1882 постановивъ отступити громадѣ мѣста Львова, призначавъ цѣсарь на рѣчъ сеї громади і затвердивъ згадану ухвалу. Площа ся належить до Французької відомості въ Чехахъ, Францъ Раухъ, бляхарь зъ Вѣдня, і Урбанекъ, мосажникъ зъ Моравії. Поліція пильнуvala отже строго сихъ людей і слѣдila бачно за ними та скоро дѣсталася, що они ходатою часто і чекають лишь, щоби приїхавъ Арнольдъ Мрна, а тоды вже остаточно порѣшать справу. Десять днівъ тому пізьше приїхавъ дѣяльно Мрна зъ Моравії, а поліція не спускала ихъ теперъ зъ ока, а коли вже мала достаточній докази підъ рукою, зробила

— Коли въ Ланьвіяхъ мала залидатися читальню, бѣттарашувавъ селянъ ѡтъ того дѣла комисарь борщевскій ц. к. староста, п. Ленчевскій, бувшій тамъ підъ той часъ по іншої якійсь причинѣ, говорячи, що часописей і книжокъ не вольно читати въ голось, бо така лектура по его думцѣ, есть уже отчитомъ, на ѡтребу особного привілею. Членъ цѣлого свого побуту въ Бѣлградѣ, президентъ министрій Гарашанина. Для 31 вересня вѣдь зъїхавъ румунський король назадъ до Румунії. Зѣльзови смути не приписують великого члену. "König. Ztg." згадавъ лишь по поводу сенсації, що на балканській півостровѣ залишилися мирній і дружній відношення державъ на симъ півострові. На другій день, т. е. 1 с. м., вибрали цѣлого королевска родину ізъ дорогу до Бѣлграду. 0 21/2 год. по півдній отѣхнавъ короля Міліанъ ізъ королевою Наталією і наслѣдникомъ престола великимъ товарамъ народу. Пересть отѣхнодомъ

нѣмъ і томъ самомъ домъ. Богиня справедливості съ важкими мусиць мати не толькъ очи закриті, але і носъ, бо не може внести сопуху "юшка зъ бараболѣ", якимъ закаджена єи резidenція. Смертній людъ якою не чують того сопуху, а часомъ навѣтъ любуются въ нѣмъ. Misera contribuens plebs, пріїшовши до суду на справу, вступає въ процесію і тутъ дождає "черги", по розправѣ вступає зновъ до процесії: проgres opravu — пье зъ "турбациі", выграє — пье зъ уткі.. Въ загалѣ жъ се дуже виїдна рѣчъ — процесія въ судовому будынку. Маленька недогода пану судія, що часомъ якъ бочки гоївки-оковити затарасують входъ до суду, бѣтъ мусить съ великою обережностю помѣжъ бочки процесії. Підъ процесіїю прокладається підлога, що відкладається въ відкладальну, але впрочемъ се єще не така недогода, щобъ ажъ витримати не було можна...

— Медведівъ сего року наплодилося въ нашихъ горахъ такъ богато, що вже въ половині серпня мусиць людъ зъ полонинъ Ясеньскихъ, Пороговихъ і Перегинскихъ зганяти худобу до сель. На цѣлії Ясеньській і Пороговській полонини єсть всего одна ручиця, і то шнуркомъ повязана. Годъ передъ медведями боронитися. Одинъ проїзжий розказувавъ намъ, що бачивъ въ стадѣ двохъ воловъ съ пораненими медведемъ хребтами. Одного волова отбили ѡтъ медведя другій воловъ рогами, а другого отбили пастухи. Лововъ на медведівъ въ тихъ полонинахъ нѣякихъ нема. Матроцічій полонини Перегинській заарендувавъ ізъ сей робкъ ц. к. намѣстництва за 2000 зр. гр. Артуръ Потоцкій зъ Кшешовиць; що сего року анѣ разу не половавъ на дикого звѣра, а побережники его стережуть, щоби хто, Боже борони, не скрививъ бѣдного волова або медведя.. Ой, панове, панове! Вамъ бы зглянутися на бѣдного селянина, а не кохати єго тяжкого ворога для своєї розривки!...

— Підвышене додатку. На однѣмъ зъ найближіхъ засѣдань сойму має виїдъ краевий поставити внесеніе о підвышеніе додатку краевого зъ 27 кр. на 32 кр.

— Въ Прусахъ коло Львова згорѣло сими дніми 9 селянськихъ господарствъ і одна хата на обшарѣ дворскому. Шкода виносить звыш 13.000 зр. Пять господарівъ було въ частії засекурованихъ.

— Для погорѣльцівъ въ Тороровѣ бродскому поставити цѣсарь зъ приватнихъ фондівъ 500 зр.

— Нові уряди почтові. Видѣль краевий предложивъ дирекції почтъ і телеграфовъ прошеніе о заведеніе почтовихъ урядівъ въ слѣдуючихъ громадахъ: въ Журовѣ, повѣта рогатинського, Пасбѣчній, пов. надвірнинського, Раїштвіць, пов. жовківського і въ Туринцѣ, пов. жовківського. Країнській монахъ буде вставати о 4 годинѣ рано і ити до церкви "на хоръ". Хоръ сей буде повторятися 7 разівъ въ день. Постъ призначається на кожий день, винавти недѣлі і свята. Одежа має складатися зъ сорочки і волосянини (вовини куты); панчики мають бути такожъ вовинні, а за мѣстъ чоботъ будуть уживатися якісь сандалы. Всі монахи будуть мусиць жити спільно і жаденъ зъ нихъ не симе мати нѣякою власності анѣ грошей, хочъ-бы лишь дробных

Курсъ львовскій зъ дні 3. х. вересня 1884.

	платить жадаютъ	австр. валютою
	р. кр.	р. кр.
1. Акція за штуку.	267 —	270 —
Желѣз. Кар. Людк. по 200 р.	189 50	192 75
Львов.-Черн.-ле. по 200 р.	285 —	290 —
Банку ген. галіц. по 200 р.		
2. Листы заст. за 100 р.	98 75	99 75
Общ. кредит. галіц. по 5% ав.	92 25	93 75
" " по 4% ав.	98 75	99 75
Банку ген. галіц. 6% ав.	101 40	102 40
Листы дов. гал. руст. банку п. 6%		
3. Листы довжній за 100 р.		
Общ. роль. кред. Завед. для Гал.		
п. Буков. 6% льгот. въ 15 лѣтъ		
4. Облиги за 100 р.	101 —	102 —
Индемізації галіц. 5% м. к.	102 75	104 —
Облиги комуналній Гал. банку	17 50	19 25
рустик. 6%	22 50	24 50
Пожиг. кр. зъ р. 1873 по 6%		
5. Льготи мѣста Кракова .		
Станиславова .		
6. Монеты.		
Дукатъ голландскій	5 61	5 71
Цѣарскій	5 65	5 75
Наполеондорп	9 62	9 72
Імперіаль	9 90	10 00
Рубль россійскій срѣбрный	1 54	1 64
Паперовий	1 21% /	1 23% /
100 марокъ нѣмецкихъ	59 25	60 —
Срѣбро		

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (80—?) поручас

Росу красоты и всякий косметики и пахощъ якъ черезъ мене, такъ и черезъ ишѣ фирмъ оповѣщувани.

Поручаю ласкавымъ зглаждамъ
СВОЮ РОБОТНЮ

МУЖЕСКОГО И ДАМСКОГО ОБУВЯ

съ заявленіемъ, что стараются буду якъ точностию, такъ и умѣренными цѣнами, самою лучшою роботою и лучшими материалами якъ изъ шкѣръ краевыхъ такъ и заграничныхъ всѣхъ вдоволити.

П. Венжовскій

Членъ русского ремесличного товариства „Зоря“
при ул. высшей Фрименской. ч. 21.

5 килевѣ
БОЧОВ И ВИНА

поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

927 (43—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочкова Гегеляского столового .	2 зр. 10 кр.
1 " Гегеляского столового лучшої якості 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "	
1 " Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр.	
1 " Самородного вытравного .	4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакатор стол. 2 " — "	

Повыше наведеній цѣнъ разумѣются вразъ сть бочковою окованою желѣзными обручами и оправленыи портомъ почтовымъ, такъ что благосклонный отбиратель жадныхъ больше коштѣвъ не поносить. Купуючи вина особисто только у продуцентовъ ручить за здоровъ добръ, натуральний и лучшій вина якъ зъ Верещь, и просить о ласкавой замовленіи.

Отъ трицятяти лѣтъ заложена Торговля

В. СТАХЕВИЧА ВЪ ТЕРНОПОЛИ

поручас кромѣ богато устроенного

МАГАЗИНЪ

рѣчей, ризъ, образовъ и книгъ церковныхъ

1147 (2—?)

такожъ

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

ВЫРОБОВЪ ювилерскихъ,
золотыхъ, срѣбныхъ, зъ хинського срѣбра

И ГОДИННИКОВЪ ЖЕНЕВСКИХЪ

золотыхъ и срѣбныхъ.

По цѣнахъ найдешевшихъ.

Выдаваець Иванъ Белай. — За редакцію отвѣчаетъ Кирило Кахнъ ч. 1

ПАЙЛЬШОЮ

Бибулкою на Папиросы

есть правдива бибулка

LE HOUBLON

Выробу французскаго 10·10·11—36

Фирмы CAWLEY & HENRY въ Парижи

Передъ наслѣдуваньемъ остерѣгається.

Тая бибулка лиши тогды есть правдивою, коли кожда ви четверть мае стемпель LE HOUBLON, а кожда пачка за осмотрена пониже знаходяюся маркою охоронюю и подписанъ.

Огнетревалий и безпечній отъ влому

солидно и прекрасно выробленъ съ американскими замками и паски-лѣвами засувками подобній до тыхъ, що доставлено львовскому магістрату, продає дуже дешево

Симонъ Дегенъ
у Львовѣ, ч. 19 ул. Вадова.

(Просите о кореспонденцію въ нѣмецкому языцѣ.)

КАСЫ

1152 (1—36)

ДЫМЪ,

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр.

Достати можна въ администрації „Дѣла“ або въ книгарні Староцигійской.

МЕРТВІЙ ДУШЬ

гумористична повѣсть Миколая Гоголя съ портретомъ автора и „Словомъ отъ Выдавництва“ (278 страницъ великою 8 кв.).

Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою поштового 2 зр. Достати можна въ администрації „Дѣла“ и въ книгарні Староцигійской.

РУЧНА МОЛОТѢЛЬНЮ

1150 и

СЧИКАРНЮ

въ добромъ станѣ можна набути на приходствѣ въ Маювиску, близъ Ярослава.

Близшу вѣдомость удѣляє мѣщанский учитель. (2—3)

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО

подъ Вѣдень р. 1683.

Написавъ Стефанъ Качала.

Цѣна 20 кр.

Достати можна въ администрації „Дѣла“.

(Посмертне виданье.)

Львовѣ, 1883.

Можна набути у накладника,

проф. Володимира Шухевича (ул.

Куркова, ч. 26) або замовити чрезъ редакцію рускихъ часописей.

Цѣна примѣрника 80 кр.. съ пе-

ресылкою 85 кр.

4

Прикладъ

въ домѣ руского священника.

(2—3)

Велика партія останківъ сукна

(3 до 4 метри)

у всѣхъ краскахъ, на одягъ мужскій, на загортки, жіночі мантії отъ душою, на жіночі плащі — розсылає по послѣплатою за останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brunn.

Останки не до вподобы принимается назадъ. Вздѣлъ высылаются по присланю 10-крайцареву марку.

10·61-23-52

VIERHUNDERT TAFELN.

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.

Preis à Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50, LEINWAND FL. 5.40, HALBFARZ FL. 5.70. O.W.

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIERTE AUFLAGE.

240 HEFTE ODER 16 BÄNDE.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, при ул. Коперника ч. 5. мас честь поручити Вч. ПТ. Публичнѣй и Вч. Духовенству свою

РОБОТНЮ

МУЖЕСКОЇ ОДЕЖІ

посля новінкій моды, зъ найлучшихъ товароў и по цѣнахъ якъ найдешевшихъ, упрашанія яко Рунонъ о ласкавѣ взгляды Вч. П. Т. Публичнѣй Вч. Духовенству, поручася ласкавому покровителю.

Всѣ ласкаві замовленія виконуються въ найкоротшому часѣ. (8—12)

Въ администрації „Дѣла“ можна дѣстати слѣдуючій працѣ бл. п. Володимира Барвінського:

1. СКОШЕНІЙ ЦВѢТЪ (выimotoвъ зъ Галицкіхъ образкѣвъ), цѣна 1 зр.

2. БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ, образокъ зъ Галицкого житя, цѣна 80 кр.

3. ОТЧИТЬ ВЪ 100-ЛІТНІЙ РОКОВИНИ ЦВѢСАРІЯ ІОСИФА II. 17 (29) падолиста 1880, цѣна 25 кр.

4. БЕСЪДА ВЫГОЛОШЕНА НА НАРОДНОМЪ ВЪЧУ РУСИНОВЪ 18 (30) падолиста 1880 о економичнѣхъ справахъ, цѣна 15 кр.

Доходъ зъ першого твору признає Родина покойника на памятникъ нагробный, зъ дальшихъ же трехъ праць на стипендію им. Володимира Барвінського. (19—?)

Доходъ зъ першого твору признає Родина покойника на памятникъ нагробный, зъ дальнихъ же трехъ праць на стипендію им. Володимира Барвінського. (19—?)

Доходъ зъ першого твору признає Родина покойника на памятникъ нагробный, зъ дальнихъ же трехъ праць на стипендію им. Володимира Барвінського. (19—?)

Доходъ зъ першого твору признає Родина покойника на памятникъ нагробный, зъ дальнихъ же трехъ